

lig opfylder de Betingelser, som det er nødvendigt er til Stede, for at Aabningen kan finde Sted.

Jeg skal endvidere til det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven kun gøre en ganske enkelt Bemærkning, som for øvrigt ogsaa tager Sigte paa det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der holdt en meget varm Forsvarstale for de Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 34, Nr. 41, Stykke 3, og Nr. 43, og som angaar Funktionærers Adgang til Støtte til de ikke anerkendte Arbejdsløshedskasser, som de maatte danne med det Formaal at imødegaa kommende Arbejdsløshed.

Jeg forstaaer helt og fuldt, at der i Funktionærkredse kan være Ønske om at faa Adgang til en Støtte fra det offentlige til at bære Byrden ved den Arbejdsløshed, som man hidtil har maattet bære ved egne Kræfter, men jeg maa dog være af den Opfattelse, at jo højere lønede Samfundsklasser Talen er om, des mere berettiget er det, at man stiller Krav til dem om selv at bære de Byrder, som sociale Vanskeligheder kan bringe dem ud for. Jeg mener, at der indenfor Funktionærstanden og ganske sikkert i Funktionærorganisationer findes Folk, endda i ikke helt ubetydeligt Tal, med Indkomster, som gør det urimeligt, at Byrder, der maatte følge af Arbejdsløshed i kortere eller længere Tid, helt eller delvis skal bæres af Samfundet.

Paa den anden Side findes der naturligvis ogsaa indenfor disse Kredse Personer, hvis Indkomster ligger paa et helt andet Niveau, som gør det naturligt, at der gives dem en Støtte svarende til den Støtte, som Arbejderne faar til deres statsanerkendte Arbejdsløshedskasser. Det har da ogsaa vist sig ved tidligere Lejligheder, f. Eks. i Arbejdsløshedsvinteren 1921—22 og atter i 1922—23, at der til de Arbejdsløshedskasser, som omfatter Funktionærer, og som ikke var statsanerkendte, er blevet ydet meget betydelige Statstilskud, saa de har ikke været stillet ganske blot overfor særlig omfattende Vanskeligheder, men har fundet Forstaaelse fra Statsmagtens Side, baade fra den tidligere Venstregerings Side og fra Bevillingsmyndighedens Side.

Men dermed er naturligvis Spørgsmaalet ikke løst. Nu er jeg bekendt med, at der indenfor Socialraadet's Funktionærudvalg har fundet Overvejelser Sted med Hensyn til Muligheden af at oprette en obligatorisk Ledighedsforsikring uden Statstilskud under normale Forhold, men med Adgang til et saadant, naar Talen er om ekstraordinær stor Ledighed, og jeg har

Grund til at tro, at man er ret nær ved Afslutningen af sine Overvejelser af dette Spørgsmaal. Jeg vil da finde det rimeligt, om man søgte nærmere at orientere sig paa dette Punkt, saaledes at man mellem anden og tredje Behandling kunde vinde Klarhed over, om denne Sag er saaledes moden, at den for Øjeblikket kan løses, og da stille et Ændringsforslag til tredje Behandling, eller om den endnu henligger saaledes, at en kortere Tid maa forløbe, inden man kan stille Forslag om en endelig Ordning.

Hvis det ærede Medlem Hr. Dahlgaard og det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven deler denne min Opfattelse, haaber jeg, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil tage sine Forslag under Nr. 34 og Nr. 43 tilbage, og at det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven vil tage Ændringsforslaget under Nr. 41, 3die Stykke, tilbage, hvorved sidstnævnte Ændringsforslag kommer til at falde sammen med det Forslag, der er stillet af et Mindretal under Nr. 42, og som subsidiært er tiltraadt ogsaa af det konservative Mindretal; heri maa jeg maaske se en Tilkendegivelse af, at det konservative Mindretal under Forudsætning af en fortsat Overvejelse af Spørgsmaalet med en snarlig Løsning for Øje ikke agter at fastholde det under Nr. 41 stillede Forslag.

Jeg har hermed, tror jeg, været inde paa de fleste af de Spørgsmaal, som denne Sag har givet Anledning til. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har bebrejdet mig, at jeg har taget Afstand fra alt, hvad jeg i 1924 sagde i denne Sag. Jeg tror gennem de Udtalelser, jeg her har fremsat, at have godtgjort for det høje Ting og dermed ogsaa for det ærede Medlem, at han her er paa Vildspor. Jeg har ikke ændret min principielle Opfattelse paa noget af disse Punkter, men jeg har, saaledes som jeg allerede udtalte ved Lovforslagets Fremsettelse, den Overbevisning, at hvis vi ikke søger paa en Række Omraader, deriblandt det, som her beskæftiger os, at indrette os paa en anden Maade, end vi hidtil har gjort, saa er den Arbejdsløshedstid, som vi nu gennemlever, ikke en unormal Tid, men saa vil den vise sig at være en normal Tid. Jo før vi erkender dette og søger at rette de Forhold, som er i Færd med at føre os ind i en saadan Normalitet, som burde være en Unormalitet, des bedre for os.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard erklærede, at Stat og Kommune havde meget at takke den Ordning for, som gennemførtes i 1921, men ganske faa Øjeblikke før havde det ærede Medlem talt om den klædelige Beskedenhed, formentlig i Gaase-